

Adaptieve Multimedia voor het Web

Doel: op maat gesneden presentaties voor verschillende gebruikers

Dit vereist adaptiviteit op basis van:

a) gebruikersprofielen:

- expert/beginner
- omgeving, bijv. autorijden, lawaaiige omgeving
- doel bijv. informatief of recreatief
- bepaalde taal en culturele voorkeuren
- persoonlijke voorkeuren bijv. lettertype en kleuren

b) apparatuur van eindgebruiker

- PC/laptop/mobiele telefoon
- kleur/zwart-wit
- aspect ratio: breed of hoog
- output formaat XHTML, WML, VoiceML, SMIL

c) netwerkcapaciteit

- WAP, analoog, kabel, ADSL, etc.
- constant of veranderlijk

Kortom: veel te veel mogelijkheden om alle benodigde presentaties met de hand te maken.

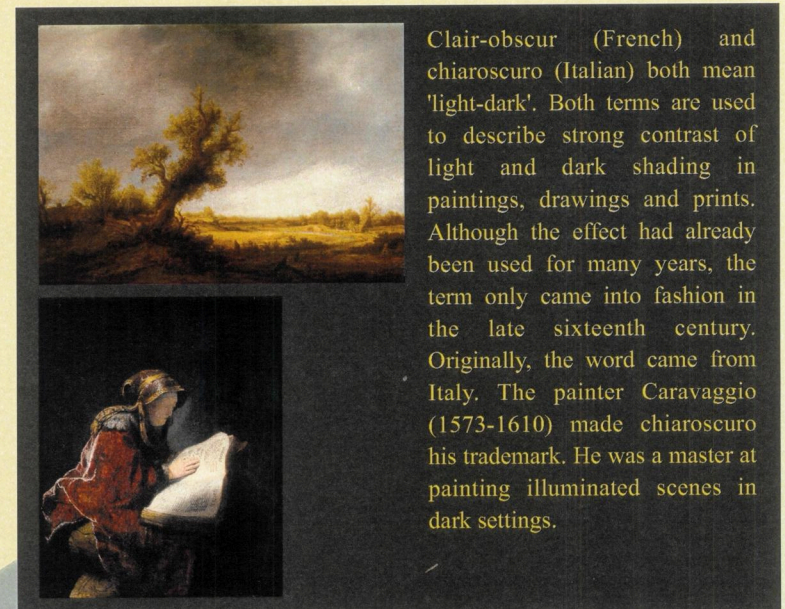
Ons doel: automatische adaptie op basis van één bronbestand met expliciete kennis over gebruikers, apparatuur en netwerk.

Clair-obscur (Frans) en chiaroscuro (Italiaans) betekenen 'licht-donker'. Beide termen worden gebruikt om sterke licht-donkercontrasten in schilderijen, tekeningen en prenten aan te duiden. Hoewel het effect al eerder werd toegepast, is de term pas sinds het einde van de 16de eeuw in zwang. De oorsprong van het woord ligt in Italië. De schilder Caravaggio (1573-1610) maakte het chiaroscuro-effect tot zijn handelsmerk. Hij was een meester in het schilderen van donkere taferelen met één felle lichtbundel.

Clair-obscur (Frans) en chiaroscuro (Italiaans) betekenen 'licht-donker'. Beide termen worden gebruikt om sterke licht-donkercontrasten in schilderijen, tekeningen en prenten aan te duiden. Hoewel het effect al eerder werd toegepast, is de term pas sinds het einde van de 16de eeuw in zwang. De oorsprong van het woord ligt in Italië. De schilder Caravaggio (1573-1610) maakte het chiaroscuro-effect tot zijn handelsmerk. Hij was een meester in het schilderen van donkere taferelen met één felle lichtbundel.

Clair-obscur (French) and chiaroscuro (Italian) both mean 'light-dark'. Both terms are used to describe strong contrast of light and dark shading in paintings, drawings and prints. Although the effect had already been used for many years, the term only came into fashion in the late sixteenth century. Originally, the word came from Italy. The painter Caravaggio (1573-1610) made chiaroscuro his trademark. He was a master at painting illuminated scenes in dark settings.